

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De aliis quibusdam, quæ exprimenda sunt, in impetratione Rescripti
vel non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

v. g. aliqua impetranda (cū renuntiatio talis sine consensu Pontificis facta, Si noticiata censeatur argu. *c. relat. ad audiendam* juncta *gloss. V. renunciantes*, & *c. ult. de pactis*) & in *c. in nostra* 32: *b. t.* vult Pontifex, ut, si quis vi Rescripti Apostolici in Canonicum v. g. certæ Ecclesiæ receptus jam sit, absque eo tamen, ut præbendam habeat, in posterioribus literis ad aliud beneficium, in alia Ecclesia obtinendum, factæ jam in Canonicum receptionis, vi prioris Rescripti, specialem mentionem faciat (cū in tali casu ius ad rem jam habeat, ad præbendam scil. in prima Ecclesia, ubi Canonicus receptus est, obtinendam, cujus expressam mentionem, ob allatam fraudum cavendarum rationem vult fieri Pontifex) & in *c. constitutus* 19. *b. t.* ac *c. cum aliquibus*, 4. *eod. in. 6.* vult, ut impetrans Rescriptum ad beneficium in certa Ecclesia obtinendum, si contra illius Ecclesiæ statutum aliquod, aut consuetudinem, præsertim si juramento hæc, aut alio speciali modo confirmata sint, statuti illius aut consuetudinis mentionem faciat, ita ut, nulla tali mentione facta, rescriptum tale sit ipso jure nullum & irritum, nisi clausula derogatoria: *non obstante statuto aut consuetudine, etiam juramento, aut alia qualibet, etiam Pontificia confirmatione roboratis*: in Rescripto tali addita fuerit; neque enim mens Pontificis est, tollere talia statuta per Rescriptum suum, nisi derogationis hujus per clausulam insertam mentio fiat. Et denique in *c. cum adeo*. 17. *b. t.* vult, ut impetrans literas à Papa ad obtinendum beneficium mentionem faciat, quod sit Clericus, quod Canonicus quidem sit,

nullam tamen præbendam habeat, cū hæc scire inter sit Pontificis ad rescribendum simpliciter, vel saltem hoc vel illo modo.

Quod si tamen absenti & ignorantibus ordinario collatum sit beneficium, vel etiam scienti, quod tamen nondum acceptavit, & hic ad aliud beneficium obtinendum, nullâ factâ mentione prioris collationis, Rescriptum impetret, valida quidem est impetratio Rescripti & collatio alterius beneficii, utrumque tamen simul retinere non potest, si sint secundum Canones incompatibilia talia beneficia; hoc quidem juxta communem Doctrinam Sacrorum Canonum & *c. gratia*. 7. *b. t. in 6.* juncta *gloss. V. à sede Apostolica*. Illud verò, eò quod talis Collatio ante acceptationem nec jus in re, nec jus ad rem propriè & absolūtè loquendo conferat, & consequenter nulla videtur necessitas mentionis hujus faciendæ.

§. IV.

De alijs quibusdam, quæ expremenda sunt, in impetratione Rescripti vel non?

Resp. 1. Contra ordinem Religiosum à Sede Apostolica privilegiatum, ut per Rescriptum conveniri non possit, nisi expressè illius mentio fiat, nihil valebit Rescriptum, contra monasterium illius ordinis impetratum, si non fiat mentio in Rescripto, cujus ordinis monasterium illud sit *c. cum ordinem* 6. *b. t.* Neque enim valet Rescriptum, si non servetur forma ad valorem illius in privilegio præscripta, & requisita, nisi tali privilegio, per clausulam derogatori-

ricam

ricam in tali Rescripto positam, suffi-
cienter derogetur.

Resp. 2. Non valere Rescriptum ad li-
tes ab excommunicato (inhabili ad liti-
gandum) impetratum, si nulla excom-
municationis in eo fiat mentio *c. dilectus.*
26. h. t. juncta Gloss. V. Excommunica-
tionis, ex quo e. etiam illud habetur, quod
non valeat Rescriptum ab eo impetra-
tum, qui à iudice suâ possessione deje-
ctus est, à beneficio v. g. amotus, si ad
restitutionem hoc concedatur, & tamen
nulla mentio fuerit facta de causa amo-
tionis: cum enim pro iudice judicialiter
procedente stet præsumptio, quod ju-
ste processerit, consequenter interdi-
ctum possessorium recuperandæ contra
illa locum non habet, nisi causa amotio-
nis prius examinetur, prout etiam Gloss.
habet in relat. c. V. viribus cavere.

Resp. 3. In Rescripto impetrato in
causa, quæ communis est Prælati &
Conventui, quamvis sermè consuetum
sit, ut fiat mentio ipsius etiam conven-
tûs, absolute tamen necessarium hoc non
est, prout sumitur ex *c. edoceri. 21. h. t.*
cùm enim Prælati rerum talium seu bo-
norum communium libera administra-
tio competat, consequenter pro talibus
rebus in iudicio ille agere potest, & Re-
scriptum contra ipsum impetratum (cæ-
teris paribus) valebit, etiamsi nulla Con-
ventus facta fuerit mentio.

Resp. 4. In Rescripto gratiæ benefi-
cialis, dato pro eo, ad idem beneficium
obtinendum, in quod per vim prius se in-
truserat, vel quod per Laicam potestatem
acceperat, violentæ intrusionis, aut non
Canonicæ affecutionis mentionem fieri
debere; aliàs Rescriptum & dependens

ab eo facta inhabili collatio nulla forent,
eo quod tacita fuerit veritas, quam si
cognovisset Pontifex, vel omnino non
rescripisset ad hoc beneficium, vel sal-
tem non tali modo.

SECTIO IV.

*De subreptione rescripto-
rum, & aliis modis, quibus rescri-
pta vitiantur.*

§. I.

*An ob subreptionem vitientur Re-
scripta ipso iure seu facto, & ob quas
causas fiant obreptitia?*

SI propriè & rigide loqui velimus, alia
Rescripta dicuntur subreptitia, alia
obreptitia: *Subreptitiè obenta* dicuntur,
quæ obtinentur tacitâ veritate, de iure
vel consuetudine aut stylo Curie neces-
sariò, & substantialiter exprimenda; *Ob-*
reptitiè obenta dicuntur illa, quæ narrata
falsitate circa causam motivam, aut ali-
ud substantialiter requisitum obtinentur;
quia tamen communis usus hodie lo-
quendi hæc duo nomina confundit, ne-
que nobis vitio verti poterit, si sine sin-
gulari vocum harum discrimine de vitiis
rescriptorum loquamur.

Ad hujus proinde §. quæstionem re-
spondendo, an scil. ob subreptionem vi-
tiantur rescripta ipso iure seu facto, di-
cendum videtur, quod rescripta benefi-
cialia, & quæcunque alia gratiosa, ipso
iure nulla sint, si sub aut obreptitiè im-
petratæ fuerint *c. ad audientiam 31. h. t.*
& *Clement. 1. de præbend.* Rescripta verò
ad lites ordinariè quidem, & communi-